Printre cele ce mă fac să mă tem pentru voi după ce nu voi mai fi, se află și splendoarea și podoaba acestei vieți lumești care se va deschide oferindu-vi-se vouă

Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „Într-o zi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a așezat în amvon și noi ne-am așezat împrejurul lui. Atunci el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Printre cele ce mă fac să mă tem pentru voi după ce nu voi mai fi, se află și splendoarea și podoaba acestei vieți lumești care se va deschide oferindu-vi-se vouă.» Un om a întrebat: «O, Trimis al lui Allah, oare ceea ce este bun poate aduce cu el răul?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a rămas tăcut și i s-a spus omului: «Ce e cu tine? Tu vorbești cu Profetul în vreme ce el nu vorbește cu tine?!» Noi înțelesesem că el primea o revelație. A spus: «El și-a șters sudoarea și a spus: Unde este cel care a întrebat?», ca și cum l-ar fi lăudat pentru întrebarea lui. Apoi a spus: «Binele nu aduce răul, însă dintre cele pe care le scoate la iveală primăvara (dintre ierburi), unele ucid sau provoacă boli, în afară de acele (animale) care se hrănesc cu iarbă verde: ele mănâncă până când li se umflă burțile, apoi se întind la soare, elimină ce au mâncat (urinează și defechează) și apoi pasc din nou. Așa este și această avere: verde și dulce. Și este un bun tovarăș pentru musulmanul (credincios), atâta timp cât dă (dreptul lor din aceasta) săracului, orfanului și călătorului. Însă cel care o ia pe nedrept, este asemenea celui care mănâncă, dar nu se satură niciodată, și ea va fi o mărturie împotriva sa în Ziua Judecății.»”

[Sahih (hadis autentic)] [Narat de Bukhari și Muslim]

Într-o zi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a așezat în amvon, adresându-se companionilor săi și a spus: Printre cele ce mă sperie cel mai tare pentru voi după ce eu nu voi mai fi printre voi, se află deschiderea în fața voastră a binecuvântărilor pământului și a frumuseții, podoabei și plăcerilor acestei vieți lumești; și tot ceea ce aceasta cuprinde dintre diverse tipuri de bogății, veșminte, grâne și altele, cu a căror frumusețe oamenii se mândresc, în pofida efemerității acestora. Atunci un om a spus: Splendoarea vieții lumești este o binecuvântare de la Allah, oare se poate ca această binecuvântare să fie preschimbată și să se transforme într-un blestem și o pedeapsă?! Oamenii l-au blamat pe cel care întrebase, atunci când au văzut că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a rămas tăcut și au crezut că a fost mâniat de acesta. Însă a devenit clar pentru ei că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) primea o revelație, apoi și-a șters fruntea de sudoare și a spus: Unde e cel care a întrebat? El a spus: Eu sunt acela! Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a lăudat și l-a elogiat pe Allah și a spus: Ceea ce este bun cu adevărat nu poate aduce decât bine, însă splendoarea (acestei

lumi) nu este un bine absolut, având în vedere consecințele la care aceasta poate duce precum: ispită, competitivitate, distragere și preocuparea cu aceasta în detrimentul deplinătății îndreptării către Viața de Apoi. Apoi a oferit un exemplu elocvent pentru aceasta spunând: Cu adevărat, plantele și ierburile de primăvară, acel tip anume plăcut vitelor, le poate chiar ucide sau apropia de aceasta atunci când sunt mâncate peste măsură; în afară de acele animale care le mănâncă până ce ambele părți ale pântecelor lor sunt pline, apoi se întind la soare și elimină resturile din pântecele lor cu ușurință sau urinând, apoi readuc în gură din pântece ceea ce ingeraseră deja, pentru a rumega și înghiți, apoi se întorc din nou la păscut. Această avere este asemenea unei plante verzi, dulci — dar mulțimea ei poate ucide sau aproape că ucide, cu excepția cazului în care se ia doar puțin din ea, atât cât este necesar și suficient pentru a acoperi nevoile, și aceasta printr-un mijloc permis (Halal); și atunci nu este dăunătoare. Și ce bun tovarăș este ea pentru un musulman care dă din ea săracului, orfanului și călătorului aflat în nevoie. Cel care o ia pe drept este binecuvântat cu ea, iar cel care o ia pe nedrept este asemenea celui care mănâncă dar nu se satură — și ea va fi o mărturie împotriva lui în Ziua Judecății.

http://sunnah.global/hadeeth/ro/show/4180